

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer

2015 / 1164

Datum van uitspraak

30 april 2015

Rolnummer

2014/AB/439 2014/AB/440
2014/AB/441 2014/AB/442
2014/AB/443 2014/AB/444
2014/AB/445 2014/AB/446
2014/AB/447 2014/AB/448
2014/AB/449 2014/AB/450
2014/AB/451 2014/AB/452
2014/AB/453 2014/AB/454
2014/AB/455 2014/AB/456
2014/AB/457 2014/AB/458
2014/AB/459 2014/AB/460
2014/AB/461 2014/AB/462

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000169802-0001-0027-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRICHT WERKNEMERS - bijdragen werkgevers
tegensprekelijk arrest
gedeeltelijk definitief en verwijzing naar de bijzondere rol

in de zaken met A.R.nummer:

2014/AB/439

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,
Victor Hortaplein, 11, appellant,
tegen
DE PUBLIGRAAF NV, met maatschappelijke zetel te 8890 MOORSLEDE, Kasteeldreef 1,
geïntimeerde,

2014/AB/440

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,
Victor Hortaplein, 11, appellant,
tegen
REGIONALE TV MEDIA RTV NV, met zetel te 1730 ASSE, Z.1 Research Park 120, geïntimeerde

2014/AB/441

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,
Victor Hortaplein, 11, appellant,
tegen
WEST-VLAAMSE MEDIA GROEP NV, met zetel te 8800 ROESELARE, Meiboomlaan 33,
geïntimeerde

2014/AB/442

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,
Victor Hortaplein, 11, appellant,
tegen
ROULARTA MEDIA GROUP, met zetel te 8800 ROESELARE, Meiboomlaan 33, geïntimeerde

2014/AB/443

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,
Victor Hortaplein, 11, appellant,
tegen
SENIOR PUBLICATIONS NV, met zetel te 1130 BRUSSEL, Raketstraat 50 bus 10, geïntimeerde

2014/AB/444

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,

Victor Hortaplein, 11, appellant,

tegen

LE VIF MAGAZINE NV, met zetel te 1130 BRUSSEL, Raketstraat 50 bus 6, geïntimeerde

2014/AB/445

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,

Victor Hortaplein, 11, appellant,

tegen

ROULARTA PUBLISHING NV, met zetel te 1130 BRUSSEL, Raketstraat 50 bus 6, geïntimeerde

2014/AB/446

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,

Victor Hortaplein, 11, appellant,

tegen

DE STREEKKRANT-DE WEEKKRANT NV, met zetel te Meiboomlaan 33, 8800 ROESELARE,
geïntimeerde

2014/AB/447

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,

Victor Hortaplein, 11, appellant,

tegen

VSV VOLLEYBAL SPORT VERENIGING VZW, met zetel te Haverstraat 11, 8800 ROESELARE,
geïntimeerde

2014/AB/448

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,

Victor Hortaplein, 11, appellant,

tegen

FIRST MEDIA NV, met zetel te Raketstraat 50, 1130 BRUSSEL, geïntimeerde

2014/AB/449

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,

Victor Hortaplein, 11, appellant,

tegen

ROULARTA MEDIA GROUP NV, met zetel te Meiboomlaan 33, 8800 ROESELARE,
geïntimeerde

2014/AB/450

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,
Victor Hortaplein, 11, appellant,
tegen
ACADEMICI ROULARTA MEDIA NV, met zetel te Meiboomlaan 33, 8800 ROESELARE,
geïntimeerde

2014/AB/451

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,
Victor Hortaplein, 11, appellant,
tegen
BELGIAN BUSINESS TELEVISION NV, met zetel te Raketstraat 50, 1130 BRUSSEL,
geïntimeerde

2014/AB/452

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,
Victor Hortaplein, 11, appellant,
tegen
ROULARTA PRINTING NV, met zetel te Meiboomlaan 33, 8800 ROESELARE, geïntimeerde

2014/AB/453

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,
Victor Hortaplein, 11, appellant,
tegen
REGIE DE WEEKKRANT NV, met zetel te Meiboomlaan 33, 8800 ROESELARE, geïntimeerde

2014/AB/454

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,
Victor Hortaplein, 11, appellant,
tegen
ROULARTA IT-SOLUTIONS NV, met zetel te Meiboomlaan 33, 8800 ROESELARE,
geïntimeerde

2014/AB/455

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,
Victor Hortaplein, 11, appellant,
tegen

REGIONALE MEDIA MAATSCHAPPIJ R M M NV, met zetel te Kwadestraat 151B, 8800 ROESELARE, geïntimeerde

2014/AB/456

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL, Victor Hortaplein, 11, appellant,

tegen

CASPO NV, met zetel te Kasteelhoekstraat 1, 8800 ROESELARE, geïntimeerde

2014/AB/457

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL, Victor Hortaplein, 11, appellant,

tegen

DE STREEKKRANT - WEEKKRANT NV, met zetel te Meiboomlaan 33, 8800 ROESELARE, geïntimeerde

2014/AB/458

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL, Victor Hortaplein, 11, appellant,

tegen

BIBLO-ROULARTA MEDICA NV, met zetel te Raketstraat 50, bus 17, 1130 BRUSSEL, geïntimeerde

2014/AB/459

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL, Victor Hortaplein, 11, appellant,

tegen

CAP PUBLISCHING NV, met zetel te Meiboomlaan 33, 8800 ROESELARE, geïntimeerde

2014/AB/460

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL, Victor Hortaplein, 11, appellant,

tegen

ROULARTA MANAGEMENT NV, met zetel te Meiboomlaan 33, 8800 ROESELARE, geïntimeerde

2014/AB/461

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,
Victor Hortaplein, 11, appellant,
tegen
WEST-VLAAMSE MEDIA GROUP NV, met zetel te Meiboomlaan 33, 8800 ROESELARE,
geïntimeerde

2014/AB/462

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,
Victor Hortaplein, 11, appellant,
tegen
PRESS NEWS BVBA, met zetel te Meiboomlaan 33, 8800 ROESELARE, geïntimeerde

Mr. DE KERPEL Sven loco mr. DERVEAUX P., advocaat te Zaventem, treedt op als raadsman
van de RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID,

Mr. CAUWELS Vincent, advocaat te Kortrijk, treedt op als raadsman van de
vennootschappen.

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van de bestreden vonnissen, uitgesproken op tegenspraak op 24 januari 2014 door de arbeidsrechtbank Brussel, 27e kamer,
- de verzoekschriften tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 29 april 2014,
- de neergelegde conclusies
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 19 maart 2015, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad

werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op de openbare terechtzitting van 16 april 2015. Gezien de complexiteit van het geschil en het aantal in beraad genomen zaken, is de uitspraak van het arrest verdaagd tot op heden.

*

DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.
Appellant heeft in de loop van het jaar 2008 een onderzoek ingesteld bij geïntimeerden, allen behorende tot de Roulartagroep, aangaande de bijdrageverplichting op bepaalde voordelen toegekend aan de werknemers. Het betrof een zeer uitgebreid onderzoek dat verschillende jaren duurde. Het onderzoek had betrekking op diverse voordelen zoals het toekennen van een bovenwettelijke arbeidsongevallenverzekering, de toekenning van bepaalde forfaitaire kostenvergoedingen aan werknemers, het toekennen van een afscheidsgeschenk aan werknemers die op brugpensioen vertrokken, maaltijdcheques, de CO2 taks op firmawagens en ten slotte ook op het toekennen aan de werknemers van abonnementen op tijdschriften, uitgegeven door de diverse onderdelen van de groep, hetzij kosteloos hetzij aan verminderd tarief.

2.
Zoals bevestigd voor de eerste rechter, die dit opgenomen heeft in zijn vonnis en zoals ook bevestigd wordt voor het hof en bevestigd werd op het zittingsblad, heeft op dit ogenblik de betwisting enkel nog betrekking op het toekennen van abonnementen op tijdschriften. Alle werknemers van geïntimeerden verkregen, vanaf hun indiensttreding, recht op een gratis abonnement naar keuze, een abonnement aan verminderde prijs (- 30%) en een gratis abonnement voor tijdschriften in "overstock", d.w.z. op tijdschriften die in het gewone circuit niet verkocht geraakten.

Vermits op dit punt geen overeenstemming tussen partijen kon gevonden worden is appellant tot ambtshalve regularisatie overgegaan, dit ten aanzien van de 24 vennootschappen die deel uitmaakten van de Roulartagroep.

3.
Geïntimeerden zijn, teneinde bijdrageopslagen en hoge (potentiële) intrestlasten te vermijden, overgegaan tot betaling onder voorbehoud van de gevorderde bijdragen, doch hebben bij verzoekschrift (op tegenspraak) van 19 januari 2011 de ambtshalve onderwerping betwist.

Geïntimeerden vorderden te zeggen voor recht dat de door appellant doorgevoerde ambtshalve regularisaties onontvankelijk, ontoelaatbaar of minstens ongegrond waren, gelet

op de tussengekomen verjaring en in ieder geval ongegrond waren bij gebrek aan bewijs van het loonkarakter van de geregulariseerde voordelen. Geïntimeerden vorderden verder de veroordeling van appellant tot terugbetaling van de onder voorbehoud betaalde sociale zekerheidsbijdragen, bijdrageopslagen en intresten, ten belope van een bedrag van 1 € provisioneel, aan te passen in de loop van het geding. Geïntimeerden vorderden verder de verwijlntresten vanaf de betaling onder voorbehoud, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten tot de uiteindelijke terugbetaling, intresten te kapitaliseren van zodra ze betrekking hadden op meer dan een jaar.

In ondergeschikte orde vroegen geïntimeerden de veroordeling van appellant tot betaling van een schadevergoeding van 1 € provisioneel, aan te passen in de loop van het geding, gelet op de manifeste schending van de beginselen van behoorlijk bestuur.

4.

Bij vonnissen van 24 januari 2014 heeft de arbeidsrechtbank te Brussel de vorderingen van geïntimeerden gegrond verklaard. De arbeidsrechtbank volgde de geïntimeerden niet in hun argumentatie betreffende de verjaring en de miskennis van de beginselen van behoorlijk bestuur, maar volgde geïntimeerden wel ten gronde in hun argumentatie dat op de toegekende gratis abonnementen geen sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd waren. De arbeidsrechtbank oordeelde dat het toekennen van kosteloze abonnementen of van abonnementen aan verminderde prijs, niet onderworpen was aan de sociale zekerheidsbijdragen.

Appellant werd veroordeeld tot terugbetaling van de onder voorbehoud betaalde sociale zekerheidsbijdragen, bijdrageopslagen en intresten ten belope van € 1 provisioneel. De zaak werd, zoals gevraagd was door de partijen, voor het overige naar de rol verwezen teneinde een meer gedetailleerde afrekening toe te laten.

5.

Bij verzoekschriften van 29 april 2014 heeft appellant hoger beroep aangetekend tegen de vonnissen van de arbeidsrechtbank.

Bij besluiten hebben geïntimeerden een incidenteel beroep ingesteld in zoverre de vonnissen van de arbeidsrechtbank de ingeroepen verjaring verwierpen, evenals een aantal andere argumenten met betrekking tot de regelmatigheid van het onderzoek en van de procedure.

SAMENVOEGING.

De verschillende hogere beroepen gaan uit van maatschappijen die onderling zeer nauw met elkaar verbonden zijn. De N.V. Media Roularta Group is de moedermaatschappij en de andere maatschappijen zijn 100% dochtermaatschappijen, die centraal bestuurd worden, minstens voor wat betreft het personeelsbeleid door de moedermaatschappij. De betwisting

is voor alle maatschappijen identiek, met name het al dan niet onderworpen zijn aan de sociale zekerheidsbijdragen van de abonnementen gratis of gedeeltelijk gratis toegekend aan personeelsleden. De neergelegde conclusies zijn voor meer dan 98% identiek. Het enige verschil betreft de opsomming van de (terug) gevorderde bedragen. De vorderingen zijn dan ook samenhangend. Reeds voor de eerste rechter werd blijkbaar de samenvoeging van de verschillende zaken gevraagd. Appellant vraagt opnieuw voor het hof de samenvoeging van de zaken. Het is in het belang van een goede rechtsbedeling om daarop in te gaan.

DE ONTVANKELIJKHEID.

De hoofdberoepen zijn regelmatig naar de vorm. Er worden geen betekeningsaktes van de bestreden vonnissen voorgelegd, zodanig dat de beroepen ook moeten geacht worden tijdig te zijn ingesteld. De hoofdberoepen zijn ontvankelijk.

De incidentele hogere beroepen zijn eveneens ontvankelijk.

BEOORDELING.

Overeenkomstig de benadering van partijen in pleidooien en in conclusies, zal het hof in eerste instantie de incidenteel beroepen van geïntimeerden onderzoeken, in zoverre deze betrekking hebben op de regelmatigheid van de gevoerde procedure tot onderwerping en de ingeroepen verjaring, om slechts daarna (desgevallend) de grond van de zaak te onderzoeken.

DE NIETIGHEID VAN DE STUITING VAN DE VERJARING (INCIDENTEEL BEROEP).

1.
Geïntimeerden zijn in de eerste plaats van oordeel dat appellant de verjaring niet geldig gestuit heeft. Zij verwijzen daarbij naar een reeks aangetekende brieven die verzonden werden in de loop van de maand december 2008, vlak voordat de wettelijke verjaringstermijn van vijf jaar tot drie jaar werd teruggebracht. Deze aangetekende brieven zouden zonder onderscheid verzonden zijn aan al de vennootschappen die deel uitmaken van de Roulartagroep, zonder dat op dat ogenblik reeds een onderzoek zou ingesteld zijn bij deze vennootschappen. De aangetekende zendingen zouden geen nauwkeurige omschrijving inhouden van de vorderingen waarvoor de verjaring gestuit werd, hetzij omdat het voorwerp van de vordering niet werd vermeld, hetzij omdat het aangetekend schrijven enkel verwees naar een provisioneel bedrag van 1€. Omdat op dat ogenblik nog geen enkele onderzoeksdaad gesteld werd, zou het enkel gaan om hypothetische vorderingen die niet kunnen gestuit worden. Geïntimeerden verwijzen daarbij naar een aantal elementen van het administratief dossier waaruit zou blijken dat de interne diensten van appellant zelf erkend hebben dat een dergelijk aangetekend schrijven niet geldig de verjaring kan stuiten. De werkwijze zou ook in strijd zijn met de eigen instructies van appellant.

Appellant zou bij het verzenden van de aangetekende brieven ook gehandeld hebben in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur, doordat hij wel de verjaring stuitte, maar stelselmatig in gebreke bleef om te antwoorden op de vragen van geïntimeerden om verdere toelichtingen te bekomen over het uitgevoerde onderzoek, en kennis te krijgen van de opgestelde onderzoeksverslagen.

De aangetekende brieven zouden verder strijdig zijn met de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In ondergeschikte orde stellen geïntimeerden dat, indien artikel 42 van de wet van 27 juni 1969 op de maatschappelijke zekerheid van de werknemers zou toegepast worden, zoals appellant dit doet, dit artikel in strijd zou zijn met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel. Er zou een niet redelijk verantwoorde ongelijke behandeling bestaan ten aanzien van de andere rechtsonderhorigen die zich enkel kunnen beroepen op de stuitingswijze, voorzien door artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek en appellant die, door niet gemotiveerde stuitingsbrieven te verzenden, de facto zijn vordering onverjaarbaar zou kunnen maken.

2.

Appellant vraagt de bevestiging van het bestreden vonnis. Hij zet uiteen dat het onderzoek in de loop van het jaar 2008 werd gestart bij geïntimeerden en dat dit onderzoek vanaf het begin betrekking had op alle vennootschappen die deel uitmaakte van de Roulartagroep. De personeelsdirecteur, Petra Wauters, zou van in den beginne verklaard hebben dat zij de coördinator was voor de loonadministratie voor de volledige Roulartagroep en van alle 100% dochtervennootschappen, en zij als werkgever kon spreken voor al deze maatschappijen. Appellant verwijst ook naar een mail van 13 november 2008 van zijn inspecteur aan de personeelsdirecteur waaruit duidelijk bleek dat het onderzoek betrekking had op alle vennootschappen van de groep.

Volgens appellant, die verwijst naar de rechtspraak, kan een rechtsgeldige stuiting gebeuren door het formuleren van een provisionele vordering van 1 €. Verder stelt hij dat bij iedere aangetekende brief wel degelijk op voldoende wijze aangegeven werd waarop de regularisatie betrekking had.

Appellant betwist dat artikel 42 van de wet van 27 juni 1969 ongrondwettelijk zou zijn. Niet enkel de Rijksdienst maar ook de werkgevers, die aan de sociale zekerheid voor werknemers onderworpen zijn, kunnen de verjaring stuiten door het verzenden van een aangetekende brief op dezelfde wijze zoals de Rijksdienst. Appellant verwijst verder naar de argumentering van de eerste rechter die hij overneemt.

3.

De verjaring is een middel om, door verloop van een zekere tijd, en onder de voorwaarden die de wet bepaalt, iets te verkrijgen of van een verbintenis bevrijd te worden (art. 2219 van het Burgerlijk Wetboek). Volgens de klassieke regeling van het Burgerlijk Wetboek wordt de

verjaring gestuit door een dagvaarding voor het gerecht, door een bevel tot betaling of een beslag, betekend aan hem die men wil beletten de verjaring te verkrijgen. Niets belet de wetgever echter andere vormen van stuiting van de verjaring te voorzien in bijzondere materies. Overeenkomstig artikel 42 van de wet van 27 juni 1969, kan de vordering van appelland tot betaling van de werkelijk verschuldigde sociale zekerheidsbijdragen gestuit worden door het verzenden van een aangetekend schrijven. Aan dit aangetekend schrijven zijn door de wetgever geen bijzondere modaliteiten of voorwaarden gesteld.

Met geïntimeerden dient aanvaard te worden dat de stuiting van de verjaring - bij aangetekend schrijven of op een andere wijze - het bestaan vereist van een concrete schuldvordering, die niet louter hypothetisch is. Aldus zou niet kunnen aanvaard worden dat - zoals geïntimeerden de werkwijze van appelland in huidig dossier omschrijven - appelland de verjaring zou stuiten voor louter hypothetisch schuldvorderingen, waarvoor nog geen onderzoek werd opgestart en aldus voor onbepaalde tijd de verjaringstermijn zou kunnen verlengen.

Niet betwist wordt - of er kan in ieder op basis van de stukken van het dossier in ieder geval niet ernstig betwist worden - dat sinds het jaar 2008 een onderzoek hangende was bij de moedermaatschappij "N.V. Roularta Mediagroep", onder meer met betrekking tot de bijdrageplicht in de sociale zekerheid op een aantal voordelen die aan werknemers werden toegekend doordat zij gratis of tegen een verminderde prijs, een abonnement konden kiezen tussen één van de uitgaven van één van de maatschappijen behorende tot de Roulartagroep. Zulks blijkt ontegensprekelijk uit het PV van verhoor van 20 oktober 2008 van de personeelsdirecteur van de nv Roularta Media Group, waarin deze verklaart dat met betrekking tot de gratis, of het aan een verminderd tarief ter beschikking stellen van abonnementen aan de werknemers, zij aan de vroegere personeelsdirecteur de gegevens op vroeg in verband met een eventuele afspraken met de sociale inspectie te Brugge.

Terecht heeft de eerste rechter geoordeeld, om de motieven die het hof overneemt en bevestigt, dat dit onderzoek niet alleen betrekking had op de N.V. Roularta Media Group, maar ook tot het geheel van de dochtermaatschappijen van deze vennootschap, die in de huidige procedure betrokken zijn. In het onderhoor van 20 oktober 2008 verklaarde mevrouw W personeelsdirecteur: *"Ik ben coördinator loonadministratie van de Roulartagroep (alle 100% dochtervennootschappen) en kan in deze voor de werkgever spreken. (...) Met betrekking tot de bovenwettelijke arbeidsongevallenverzekering, afgesloten bij alle betrokken werkgeversvennootschappen, kan ik bevestigen dat de werkgever niet akkoord kan gaan met de aangifte van de netto premies ter dekking van het overlijdensrisico van deze verzekering. Ik neem er kennis van dat u overgaat tot ambtshalve aangifte hiervan onder code 851 (.) en bezorg u nog de ontbrekende gegevens voor alle betrokken werkgevers van de groep voor de periode 2003 tot en met 2007-2008. Met betrekking tot de abonnementen van tijdschriften, gratis of aan verminderd tarief ter beschikking gesteld aan werknemers, vraag ik bij een voorgaande personeelsdirecteur de gegevens op in verband met een eventuele afspraak hieromtrent met de sociale inspectie"*.

Dat het onderzoek betrekking had op de volledige groep blijkt ook uit de mail die de heer V, inspecteur bij appellant, op 13 november 2008 verstuurd aan de personeelsdirecteur, en waarbij aanvullende gegevens opgevraagd werden in verband met de verschillende vennootschappen die deel uitmaakten van de Roulartagroep, meer bepaald naar de vennootschappen waarin het voordeel van de gratis of gedeeltelijk gratis abonnementen werd toegepast. Deze mail wordt in extenso weergegeven op pagina 9 en 10 van het vonnis van de eerste rechter, waarnaar het hof verwijst. Uit deze mailing blijkt ook dat op dat ogenblik de problematiek van de al dan niet onderwerping aan de sociale zekerheid van dit voordeel in natura reeds het voorwerp had uitgemaakt van een stellingname door de juridische diensten van appellant.

Op 17 februari 2009 legde de personeelsdirecteur dan de volgende verklaring af. "Met betrekking tot de abonnementen bezorg ik U de gegevens van alle mensen die een volledig gratis abonnement hebben gekregen en dit voor de volledige groep. Tevens geef ik een overzicht van welke mensen aan welke tijdschriften hebben meegewerkt evenals de gemiddelde prijs per abonnement". Uit deze verklaring volgt noodzakelijk dat reeds bij het eerste onderhoor, of in de daarop aansluitende briefwisseling, ter kennis werd gebracht dat zou overgegaan worden tot een ambtshalve onderwerping van het voordeel in natura van de gratis abonnementen.

4.

In tegenstelling met wat geïntimeerden aanvoeren, houden de verschillende aangetekende ingebrekestellingen die aan de diverse vennootschappen werden toegezonden op 15 en 16 december 2008, wel degelijk een duidelijke verwijzing in, zowel in de hoofdlijn als in de tekst, naar de problematiek van de bijdrageplicht op de sociale abonnementen. Geïntimeerden wisten derhalve zeer goed waarop de stuiting van de verjaring betrekking had, minstens in zoverre het de problematiek van de abonnementen betrof.¹ Zonder belang is het feit, aangevoerd door geïntimeerden, dat uit sommige interne documenten blijkt dat de eigen diensten van appellant voorbehoud maakten bij de geldigheid van sommige stuitingsdaden. Ter zitting wordt immers erkend dat bij de uiteindelijke regularisatie geen rekening werd gehouden met de stuitingsdaden, die door de interne diensten als onregelmatig werden beschouwd. De omstandigheid dat de stuitingsbrieven niet steeds alle gegevens bevatten, zoals opgenomen in de administratieve instructie 2011/03 van appellant, heeft niet tot gevolg dat deze aangetekende brieven geen stuitende werking zouden kunnen hebben. Het betreft 'normen' van goed bestuur die appellant zichzelf gesteld heeft in het belang van de werkgevers, maar waaruit de werkgevers als dusdanig geen rechten kunnen putten. Als openbaar bestuur kan appellant overigens zijn wettelijke mogelijkheden om terug te vorderen - en om de verjaring te stuiten bij aangetekend

¹ Het hof onderzoekt niet verder of dit ook het geval was voor de andere regularisaties vermits uitdrukkelijk door beide partijen aangegeven wordt dat op dit ogenblik enkel nog de problematiek van de abonnementen in betwisting is.

schrijven - niet inperken. De rechter dient het stuitend karakter van de aangetekende brief enkel te beoordelen in functie van de wettelijke bepalingen als dusdanig.

5.

Uit de wettelijke bepalingen volgt niet dat de stuiting van de verjaring slechts rechtsgevolgen kan hebben indien de akte van stuiting (de dagvaarding of een aangetekende brief) het precieze bedrag van de vordering zou vermelden. Een stuiting van de verjaring door een provisionele vordering is perfect mogelijk.

6.

De stuiting van de verjaring is geen bestuurshandeling in de zin van artikel 1 van de wet van 29 juni 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen. Overeenkomstig artikel 1 van deze wet wordt immers onder bestuurshandeling verstaan de eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur. Een bestuurshandeling in de zin van deze bepaling is een handeling, waarbij het bestuur zich kan beroepen op het voorrecht van de directe tenuitvoerlegging, zonder zich noodzakelijk voorafgaandelijk tot de rechter te wenden. Het is een beslissing die bekleed is met het vermoeden van wettelijkheid. De stuitingen van de verjaringen dienden dan ook de vermeldingen van de wet van 29 juli 1991 niet te bevatten.

7.

Er kan geen sprake zijn van een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur doordat appellant de verjaring gestuit heeft bij aangetekende brieven, zonder vooraf ingegaan te zijn op de vraag van geïntimeerden om kennis te krijgen van de verschillende onderzoeksverslagen. Het was de wettelijke verplichting van appellant om, nadat hij vastgesteld had dat bepaalde inbreuken waren gepleegd op de reglementering, die tot een bijkomende onderwerping moesten aanleiding geven, de verjaring te stuiten in afwachting dat een precieze afrekening kon opgesteld worden van de verschuldigde bijdragen. Geen enkele wettelijke bepaling verplichtte er appellant toe om, hangende het onderzoek, aan de onderneming stelselmatig een kopie te bezorgen van de gestelde onderzoeksdaten en van de onderzoeksverslagen. In ieder geval heeft het gebrek aan mededeling van de onderzoeksdaten en onderzoeksverslagen geïntimeerden niet benadeeld. Zij hebben in het kader van de procedure mededeling gekregen van alle documenten die hen moeten toelaten hun vordering te staven. Uit de afrekeningen, die opgenomen zijn in de verschillende verzoekschriften en conclusies, blijkt dat geïntimeerden zeer duidelijk weten waarop iedere regularisatie steunt. Bovendien waren geïntimeerden perfect op de hoogte van de evolutie van het onderzoek vermits hun raadsman aanwezig was bij al de ondervragingen van de personeelsdirecteur.

8.

Geïntimeerden laten in ondergeschikte orde gelden dat een aantal stuitingsbrieven verstuurd werden naar vennootschappen die op dat ogenblik niet meer bestonden, en als dusdanig geen uitwerking konden hebben. Het zou met name gaan om de vennootschappen Vlaamse Tijdschriftenuitgeverij, Academici Roularta Media, Sportmagazine, Follow the guide en nv Media Office.

Het hof stelt in de eerste plaats vast dat wel een verzoekschrift werd neergelegd namens de N.V. Academici Roularta Media. Het hof gaat er dan ook vanuit dat deze onderneming wel degelijk nog bestaat. Voor wat betreft de andere vennootschappen zijn er twee mogelijkheden. Ofwel werden deze vennootschappen, zonder overname vóór het onderzoek en vóór de stuiting van de verjaringen, volledig vereffend, en dan zullen deze vennootschappen ook geen bijdragen betaald hebben, die thans teruggevorderd worden. Ofwel werden de vennootschappen vereffend door opslorping door één van de andere vennootschappen. In dat geval heeft de opslorpende vennootschap de rechten en verplichtingen van de vereffende vennootschap overgenomen. In dat geval werden de ingebrekestellingen rechtsgeldig gericht aan de opslorpende vennootschappen, al dan niet onder de actuele benaming. In beide gevallen stelt zich geen probleem van verjaring.

9.

Zoals de eerste rechter oordeelde zijn er onvoldoende elementen om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof over de verenigbaarheid van artikel 42 van de wet van 27 juni 1969 met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, doordat appellant de verjaring kan stuiten met een niet gemotiveerd aangetekend schrijven, terwijl de andere rechtsonderhorigen, overeenkomstig artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek, de verjaring slechts kunnen stuiten door middel van een dagvaarding voor het gerecht, dagvaarding die overeenkomstig artikel 702, 3° het voorwerp en de oorzaak van de eis moet vermelden

Overeenkomstig artikel 26, § 2 van de bijzondere wet op het Grondwettelijk Hof is het rechtscollege, waarvan de beslissing vatbaar is voor, al naar het geval, hoger beroep, verzet, voorziening in cassatie of beroep tot vernietiging bij de Raad van State, niet gehouden een prejudiciële vraag te stellen wanneer de wet, het decreet of de in artikel 134 van de Grondwet bedoelde regel, een artikel van de Grondwet, bedoeld in artikel 26, § 1, van de bijzondere wet klaarblijkelijk niet schendt of wanneer het rechtscollege meent dat het antwoord op de prejudiciële vraag niet onontbeerlijk is om uitspraak te doen.

De schending van het gelijkheidsbeginsel, opgenomen in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet houdt in dat er een verschil in behandeling bestaat tussen categorieën van personen die zich in eenzelfde situatie bevinden, dan wel dat personen, die zich ten aanzien van een bepaalde maatregel in een wezenlijk verschillende situatie bevinden, op identieke wijze worden behandeld. Een verschil in behandeling kan worden gerechtvaardigd in zoverre dat verschil op een objectief criterium berust en redelijk verantwoord is. Het bestaan van

een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betwiste maatregel, en met de aard van de terzake geldende beginselen.

In de voorliggende betwisting dient in de eerste plaats vastgesteld te worden dat geïntimeerden niet op een andere wijze behandeld worden dan appellant. Indien de wet van 27 juni 1969 toelaat de verjaring te stuiten bij aangetekend schrijven - dit in afwijking van artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek - dan bestaat die mogelijkheid evenzeer voor de werkgever die een vordering heeft ten aanzien van appellant. Daaraan moet toegevoegd worden dat in de volledige sociale zekerheidsreglementering de wetgever, in het belang van de instellingen, maar ook in het belang van de sociaal verzekerden of van de bijdrageplichtige werkgevers of zelfstandigen, de mogelijkheid heeft voorzien de verjaring te stuiten bij aangetekend schrijven.

Ten overvloede dient daaraan toegevoegd te worden dat de prejudiciële vraag, zoals zij geformuleerd wordt door geïntimeerden, buiten de bevoegdheidsfeer valt van het Grondwettelijk Hof vermits in feite aan het Hof niet gevraagd wordt te toetsen in welke mate de mogelijkheid de verjaring te stuiten bij aangetekend schrijven, verenigbaar is met het gelijkheidsbeginsel, maar wel of de toepassing die appellant maakt van art. 42 strijdig is met het gelijkheidsbeginsel.

ONGELDIGHEID VAN DE BERICHTEN VAN WIJZIGING INGEVOLGE EEN ONVOLDOENDE MOTIVERING (INCIDENTEEL BEROEP).

10.
Volgens geïntimeerden dienen alle berichten tot wijziging van de bijdragen, zoals die betekend werden door appellant, zonder gevolg gelaten worden omdat zij niet gemotiveerd zijn in de zin van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Volgens appellant maken de berichten tot wijziging van de bijdragen geen administratieve bestuurshandeling uit en zijn zij derhalve ook niet onderworpen aan de voormelde wet van 29 juli 1991.

11.
Overeenkomstig artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 wordt onder bestuurshandeling verstaan "de éenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur".

Het begrip "éenzijdige rechtshandeling" in de zin van deze bepaling houdt in dat het gaat om een handeling die als dusdanig rechten en plichten doet ontstaan, zonder dat het noodzakelijk is zich daarvoor voorafgaandelijk tot de rechter te wenden. Het begrip bestuurshandeling impliceert aldus de notie "uitvoerbaarheid" (cfr. J. BAERT en G. DEBERSACQUES, *Raad van State. 2. De ontvankelijkheid Brugge*, Die Keure 1996, p. 8)

Het is in die zin dat het begrip bestuurshandeling ook kan omschreven worden als “een beslissing die directe rechtsgevolgen teweegbrengt en een uitvoerbaar karakter heeft, waarbij het bestuur zich kan beroepen op het voorrecht van de directe tenuitvoerlegging en zich niet eerst tot de rechter hoeft te wenden alvorens een beslissing te kunnen uitvoeren”. (J. VANDE LANOTTE & E. CEREXHE, *De motiveringsplicht van bestuurshandelingen*, 1993, p.23-24). Het gaat om een beslissing die bekleed is met het vermoeden van wettelijkheid.

Er dient aldus onderzocht te worden of het bericht tot wijziging van de bijdragen of de voorafgaandelijke beslissing tot ambtshalve onderwerping directe rechtsgevolgen teweegbrengen en aldus een uitvoerbaar karakter hebben.

Uit artikel 40, eerste lid van de wet van 27 juni 1969 blijkt dat het bericht tot wijziging van de bijdragen, zoals bedoeld in artikel 22 van de wet, geen directe rechtsgevolgen heeft vermits de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, die op basis van de ambtshalve onderwerping de bijdragen wil innen zich, hetzij tot de rechter moet wenden, hetzij de bijdragen moet innen bij wijze van dwangbevel (Cass. 18.12.2000, *J.T.T. 2001*, p. 181).

12.

Overigens neemt, overeenkomstig artikel 580, 1° van het Gerechtelijk Wetboek, de Arbeidsrechtbank kennis van geschillen betreffende de verplichtingen van de werkgevers voor de betaling van de bijdragen opgelegd door de wetgeving inzake sociale zekerheid.

Uit deze bepalingen volgt dat wanneer de rechter door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid gevraagd wordt uitspraak te doen over een vordering tot de betaling van de sociale zekerheidsbijdragen, de rechter ertoe gehouden is om juridische en feitelijke elementen waarop de vordering steunt te onderzoeken en daaruit de wettelijke gevolgen te trekken. (Cass. 27.10.2003 <http://juridat.just.fgov.be>)

Wanneer aldus de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, in plaats van de bijdragen op te vorderen bij wijze van dwangbevel, zich tot de rechtbank wendt en aldus de verplichting tot betaling van bijdragen aan de beoordeling van de Arbeidsrechtbank onderwerpt, heeft de omstandigheid dat voorafgaandelijk een bericht van ambtshalve wijziging van de bijdragen werd opgesteld dat niet voldoet aan de verplichting tot motivering, opgelegd door de wet 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, geen gevolg voor de beoordeling van de aan de rechter voorgelegde betwisting. De omstandigheid dat in de voorliggende betwisting geïntimeerden zelf de betwisting aanhangig gemaakt hebben voor de arbeidsrechtbank, zonder de vordering van appellant af te wachten, doet geen afbreuk aan het principe dat de rechtbank en het hof het al dan niet verschuldigd zijn van de sociale zekerheidsbijdragen moeten beoordelen in functie van de wettelijke bepalingen, ongeacht de aangeklaagde onregelmatigheid inzake de redactie van de berichten van wijziging van bijdragen.

13.

Het incidenteel beroep van geïntimeerden is aldus ongegrond.

DE ONDERWERPING AAN DE SOCIALE ZEKERHEID VAN HET VOORDEEL VAN DE GRATIS ABONNEMENTEN (HOOFDBEROEP).

Zoals uiteengezet in het feitenrelaas hebben partijen zowel voor de eerste rechter, als voor het hof uitdrukkelijk bevestigd dat de betwisting tussen hen op dit ogenblik beperkt is tot de eventuele onderwerping aan de sociale zekerheid van de gratis abonnementen. Het hof stelt vast dat desondanks in besluiten nog wordt teruggekomen op andere onderdelen van de oorspronkelijke vorderingen. Het hof zal in het licht van de formele bevestiging van partijen voor de arbeidsrechtbank en voor het hof niet ingegaan op deze betwistingen en enkel onderzoeken of de toegekende voordelen van de gratis abonnementen moet beschouwd worden als een voordeel dat onderworpen is aan de sociale zekerheidsbijdragen.

14.

Het wordt niet betwist dat bij alle geïntimeerden, bij de aanwerving, in de arbeidsovereenkomst voorzien werd dat zij recht hadden op drie abonnementen, die zij naar keuze konden bestellen bij één van de dochtermaatschappijen van de groep. Een abonnement was volledig gratis, een tweede werd aan 70% van de kostprijs toegekend en ten slotte werden, gratis, abonnementen toegekend voor tijdschriften die in "overstock" waren.

15.

De arbeidsrechtbank volgde ten gronde de stelling van geïntimeerden dat de toegekende abonnementen niet als een loonvoordeel konden worden beschouwd. De arbeidsrechtbank oordeelde dat er geen sprake kon zijn van een loonvoordeel omdat het voordeel niet toegekend werd door de werkgever, maar steeds door een andere vennootschap van de Roulartagroep, zonder dat er een verrekening gebeurde. Anderzijds oordeelde de arbeidsrechtbank dat de toegekende abonnementen moesten beschouwd worden als een onderdeel van de terbeschikkingstelling van "arbeidsgereedschap", omdat de verschillende werknemers van de vennootschappen deze abonnementen nodig hadden voor de uitvoering van hun opdracht.

Appellant betwist deze interpretatie. Volgens appellant volstaat het dat de voordelen ten laste zijn van de werkgever in de ruime interpretatie van het woord, opdat zij als loonvoordelen zouden kunnen worden beschouwd. Verder zouden in de concrete omstandigheden van de zaak de toegekende abonnementen geenszins kunnen beschouwd worden als arbeidsgereedschap omdat ieder personeelslid, ongeacht zijn functie, en dus ongeacht of hij op enige wijze betrokken was bij de redactie van een tijdschrift, op dit voordeel aanspraak kon maken.

16.

Overeenkomstig artikel 14, § 1 van de wet van 27.06.1969 tot herziening van de besluitwet van 28.12.1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders worden de bijdragen voor sociale zekerheid berekend op grond van het loon van de werknemer.

Overeenkomstig artikel 2, al.1, 1° van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers wordt onder 'loon' verstaan, het loon in geld waarop de werknemer ingevolge zijn dienstbetrekking recht heeft ten laste van de werkgever.

17.

Voor de toepassing van art 2, al. 1, 1° van de wet van 12 april 1965 is niet vereist dat het voordeel rechtstreeks door de werkgever wordt betaald. Voldoende is dat de werkgever, krachtens de overeenkomst of krachtens een eenzijdige verbintenis, instaat, verantwoordelijk is, gehouden is tot de toekenning van het voordeel. (Cass.16 januari 1978 Arr.Cass. 1977-1978, 594, 4 februari 2002 (RW, 2002-03, 293) en 24 mei 2004 (J.T.T 2004, afl. 400, 465, concl. LECLERCQ; Arbh. Brussel, 15.03.2012 A.R. 2011/AB 78, A.Z. t Rsz, Juridat).

Evenmin is doorslaggevend dat het toegekende voordeel boekhoudkundig niet kan teruggevonden in de kosten van de onderneming. Van zodra vaststaat dat de werkgever er zich toe verbonden heeft een bepaald voordeel toe te kennen, dan heeft de werknemer ingevolge zijn dienstbetrekking recht op dit voordeel ten laste van de werkgever, ongeacht hoe deze zich organiseert om deze last te dragen. In casu zijn alle ondernemingen 100% dochterondernemingen van de Roularta Media Group, zodanig dat de kosten van toegekende abonnementen ten laste vallen van de werkgever. Het feit dat deze voordelen door toedoen van 'de abonnementsdienst' van Roularta Media Group worden verstrekt, doet hier geen afbreuk aan. Het gaat om voordelen waarop de werknemer, ingevolge zijn dienstbetrekking, aanspraak maakt ten aanzien van zijn werkgever.

Ter illustratie kan verwezen worden naar volgende verklaringen:

Verklaring van de heer O: "Naast de forfaitaire vergoedingen en de ingediende onkostennota's hebben wij ook nog recht op een abonnement op een titel naar keuze en dit is een gratis abonnement dat op kosten van Roularta opgestuurd wordt naar mijn privé-adres. Daarnaast kan ik ook een abonnement kiezen uit de overstock en ev. een 3de abonnement aan personeelsprijs. Ik ben geabonneerd op Knack en voor het abonnement uit overstock heb ik Le Vif gevraagd. Ik heb het nog niet meegemaakt dat het gevraagde tijdschrift uit overstock niet kon geleverd worden. Ieder jaar, bij de loonbrief in december, zit er een brief waar we desiderata qua abonnementen kunnen op aanduiden. Indien je niets invult en terugstuurt, worden de voorgaande abonnementen stilzwijgend verlengd." ²

Verklaring van de heer G 1, redacteur-journalist Focus Televisie: "Deze abonnementen moeten aangevraagd worden via een document dat we ontvangen van de

² Verklaring dd. 28.04.2009 zie onderzoeksverslag 2009/050/380, stuk 10 van dossier 16 van RSZ. De heer O was tewerkgesteld als kantoordirecteur bij Roularta Media Group nv.

abonnementsdienst van Roularta. Ik verander regelmatig mijn keuze van abonnement op eigen initiatief. De contactpersoon hiervoor ken ik niet, dit gaat bij ons via de gewone weg van de personeelsdienst.”³

Verklaring van de heer De C redacteur Knack: “Ik krijg een maandelijkse forfaitaire kostenvergoeding sinds 1/06/1999. (...) De kosten die hiermee worden gedekt zijn onder meer: aankoop boeken, kranten, tijdschriften, vakliteratuur, (...). Ik heb abonnementen op Roularta-uitgaven, op Knack en Trends, sinds 1/06/999 denk ik. Ik heb die aangevraagd met een intern formulier denk ik, ik ben het niet zeker. (...)”.

18.

Voorts blijkt uit het onderzoek dat deze vennootschappen voor wat betreft hun organisatie onderling met elkaar verweven zijn. Dit blijkt onder meer uit het feit dat de vennootschappen van de groep een gemeenschappelijke loonadministratie en loonpolitiek hebben. Ter illustratie van de verwevenheid kan worden verwezen naar de communicatie van Roularta Media Group dd. 09.06.2009 gericht aan mevrouw D , journalist in dienst van Focus TV, naar aanleiding van het nieuwe abonnementsbeleid. “Beste collega, Naar aanleiding van een onderzoek van de Sociale Inspectie RSZ zijn wij als bedrijf verplicht om het toekennen van personeelsabonnementen te herzien. (...)”⁴.

W. Van Eeckhoutte (“Begrip loon in de bijdrageregeling van de sociale zekerheid voor werknemers”, Die Keure, 2005, p. 56) schrijft in dit verband terecht:

“Vennootschapsgroepen of op een andere wijze met elkaar gelieerde vennootschappen zouden eraan kunnen denken het loon van de werknemers van elke vennootschap zonder verrekening ten laste te leggen van een andere vennootschap van de groep, om aan sociale zekerheidsbijdragen te ontkomen. Men kan zich evenwel afvragen of een werknemer op toekenningen die de tegenprestatie zijn van de arbeid die hij verricht ter uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst, niet altijd recht heeft ten laste van zijn werkgever, tenzij een wettelijke bepaling in dat opzicht een derde in de plaats stelt van de werkgever. Het feit dat de betrokkene in beginsel zijn loonafspraken kan laten gelden tegen zijn werkgever, zou in die benadering volstaan opdat deze laatste tot bijdragebetaling zou gehouden zijn, ook al zou zijn verplichting tot betalen van het loon, met instemming van de werknemers, aan een derde zijn overgeheveld.”

Overigens wordt, krachtens de artikelen 43 van de RSZ-wet en artikel 36 van het RSZ-uitvoeringsbesluit, het loon betaald door de tussenkomst van een derde aan een werknemer ook als bijdrageplichtig loon beschouwd. Blijkens de voorbereidende werkzaamheden werd

³ Verklaring van 01.07.2009, stuk 15 van dossier nr. 16 van RSZ.

⁴ Stuk 15 van dossier 16 van de RSZ. Eigen onderlijning.

deze wettelijke regeling ingevoerd teneinde het loon betaald door derden, inzonderheid de fondsen voor bestaanszekerheid, in het loonbegrip in te sluiten ⁵.

19.

Overeenkomstig artikel 19, § 2, 5° van het Koninklijk Besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 worden niet als loon aangemerkt de voordelen toegekend in de vorm van arbeidsgereedschap of werkkleding.

Overeenkomstig artikel 19, § 2, 19° van het Koninklijk Besluit van 28 november 1969 wordt niet als loon aangemerkt de vermindering ten laste van de werkgever van de normale prijs van de gefabriceerde of verkochte producten of diensten geleverd door de werkgever, op voorwaarde dat de hoeveelheid van de aan elke werknemer verkochte producten of geleverde diensten het normale verbruik van het gezin van de werknemer niet overschrijdt. De werkgever moet kunnen aantonen dat hij zijn werknemers op deze voorwaarde heeft gewezen.

Onder normale prijs wordt de prijs verstaan die de werknemer als particuliere consument had moeten betalen, indien hij niet zou tewerkgesteld zijn door de werkgever die het product fabriceert of verkoopt of de dienst levert. Levert de werkgever niet rechtstreeks producten of diensten aan de particuliere klant, dan is de normale prijs die welke een particuliere klant met een vergelijkbaar profiel als de werknemer in de detailhandel moet betalen.

De werkgever moet de nodige elementen kunnen voorleggen om de normale prijs te staven. Is de prijsvermindering groter dan 30 % van het bedrag van de normale prijs, dan wordt het bedrag van de vermindering dat 30 % van de normale prijs overschrijdt, als loon beschouwd

20.

In de concrete omstandigheden van het dossier kunnen de toegekende abonnementen niet beschouwd worden als deel uitmakend van het arbeidsgereedschap. Terzake wordt verwezen naar volgende elementen:

⁵ Blijkens het verslag namens de commissie voor de tewerkstelling, de arbeid en de sociale verzorging bij het ontwerp van wet werd door de regering een nieuw artikel in die zin toegevoegd. " De sommen welke door een werkgever rechtstreeks aan zijn werknemers betaald worden zoals het loon voor feestdagen, de eindejaarspremie, loon voor kort verzuim, het gewaarborgd dag- en weekloon, geven aanleiding tot inning van sociale zekerheidsbijdragen. Het is niet billijk dat deze sommen aan deze inning ontsnappen wanneer ze door tussenkomst van een derde worden uitgekeerd. Het amendement laat de Koning toe de vereiste maatregelen te nemen om deze inning te verzekeren." Verslag namens de commissie voor de tewerkstelling, de arbeid en de sociale verzorging uitgebracht door de heer C. De CLERQ bij het ontwerp van wet tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, zitting 1968-1969, 23 januari 1969, Senaat, 150, 39.

(1)

De werknemers hebben de vrije keuze uit het volledige gamma tijdschriften/kranten van Roulartagroep. Het betreft een globaal aanbod zonder enige diversificatie naargelang de functie van de werknemer, of de activiteit van de betrokken vennootschap. Niet enkel de redactiemedewerkers of commerciële medewerkers kregen gratis abonnementen en abonnementen aan gunsttarief, maar ook het technisch en administratief personeel. Ter illustratie hiervan kan worden verwezen naar de dossiers in verband met de vennootschappen Roularta IT Solutions en Roularta Printing⁶. Blijkens de overzichten genoten volgende categorieën van werknemers van de gunstige abonnementsvoorwaarden: server- en desktopbeheerders, analist-programmeurs, projectmanagers, systeemingenieurs, medewerkers webdesign, ... drukkers, helpers, ploegverantwoordelijken, magazijniers, reachtruckchauffeurs, conducteurs ... Met andere woorden werden de abonnementsvoordelen globaal toegekend, ook buiten enige redactionele context.

(2)

Op basis van de verklaringen blijkt dat, voor het professioneel gebruik, tijdschriften en kranten op de plaats van tewerkstelling ter beschikking gesteld. Anderzijds werd voor de aanschaf van vakliteratuur nog een forfaitaire kostenvergoeding toegekend. Dit verklaart waarom sommige van de redactieleden geen gebruik maakten van het gunstregime.

21.

Ter illustratie wordt verwezen naar volgende verklaringen:

Verklaring van de heer Van C redacteur Knack: "Ik heb geen abonnementen op roularta-uitgaven. Ik ben directeur van de redactie dus ik krijg de uitgaven Knack, Trends en de Franstalige versies op mijn kantoor ter nazicht, het behoort tot mijn werk."⁷

Verklaring van de heer De M hoofdredacteur bij de vzw WTV Zuid: "Inhoudelijk kreeg ik mijn kostenvergoeding voor (...) het aanschaffen van beroepslectuur voor specifiek gebruik van mijn functie etc... Beroepslectuur die vast op de redactie bleef staan diende ik uiteraard niet te bekostigen. Ik kreeg tijdens mijn tewerkstelling bij WTV 2 gratis abonnementen van de uitgever Roularta. Ik persoonlijk koos Knack en Sport/voetbalmagazine. Ik kreeg die keuze aangeboden op moment van indiensttreding. Het abonnement werd door mijn voormalig werkgever onmiddellijk stopgezet op moment van mijn uitdiensttreding. (...)"⁸

Verklaring van de heer B

"Van ieder blad dat wordt uitgegeven door de Roularta Groep, vb. Knack, Sportmagazine, (...) krijg ik een exemplaar op mijn bureau. Deze worden door mij doorbladerd, bekeken op ideeën en wat wij mogelijks kunnen gebruiken in de krant van West-Vlaanderen. Roularta

⁶ Dossiers 6 (AR: 11/716) en 8 (AR: 11/718) RSZ.

⁷ Verklaring dd. 17.07.2009; onderzoeksverslag 09/104/348, stuk 16, dossier 16 RSZ (AR: 11/724).

⁸ Verklaring dd. 01.04.2009, onderzoeksverslag 2010/007/273 dd. 30.06.2010, stuk 21 van dossier 16 van RSZ.

betaalt voor mij het Humo-abonnement dat wordt geleverd op mijn privé-adres. Dit is het enige abonnement dat wordt geleverd op mijn privé-adres.”⁹

Verklaring door de heer D: , directeur tewerkgesteld en contractueel verbonden onder meer aan Roularta Management nv: “Ik maak gebruik van de mogelijkheid om een gratis abonnement uit overstock te krijgen. Het gaat hier om Knack en de Krant van West-Vlaanderen. Deze abonnementen worden opgestuurd naar mijn privé-adres. Daarnaast krijg ik op mijn werk alle uitgaven van de Roularta groep. (...)”¹⁰

Verklaring van de heer D , redacteur van Knack, Roularta Media Group nv: “Ik heb geen abonnement, maar er liggen stapels op de redactie van de Roularta producten. Hiervan neem ik er af te toe een mee.”¹¹

Verklaring van de heer De S: journalist Knack: “De kosten die met de forfaitaire kostenvergoeding gedekt worden zijn onder meer: documentatie, (...), tijdschriften, (...). Ik heb geen abonnementen op Roularta uitgaven, enkel de Knack die ik gratis ontvang omdat ik er voor schrijf (vorm van controle). Ik krijg dat sinds het begin. Ik heb daar geen aanvraag voor moeten indienen.”¹²

Verklaring de heer D: , hoofredacteur Focus Knack: “Ik krijg van de werkgever een forfaitaire kostenvergoeding. (...) Onder meer volgende kosten dienen hierdoor gedekt te worden: (...) een deel van de aanschaf van de vakliteratuur/tijdschriften/dvd's (...). Ik heb een gratis abonnement op Knack.”¹³

Verklaring van de heer De C: , redacteur Knack: “Ik krijg een maandelijkse forfaitaire kostenvergoeding sinds 1/06/1999. (...) De kosten die hiermee worden gedekt zijn onder meer: aankoop boeken, kranten, tijdschriften, vakliteratuur, (...). Ik heb abonnementen op Roularta-uitgaven, op Knack en Trends, sinds 1/06/999 denk ik. Ik heb die aangevraagd met een intern formulier denk ik, ik ben het niet zeker. (...)”

Verklaring van de heer De B , directeur-generaal van Le Vif Express: “Ik heb geen abonnement op magazines van Roularta deze liggen ter beschikking op kantoor.”¹⁴

Verklaring van de heer D , hoofredacteur in dienst bij Trends Magazine nv en nadien bij Roularta Media Group nv: “Ik had de mogelijkheid om 2 abonnementen gratis aan huis te ontvangen; ikzelf nam enkel de Krant van West-Vlaanderen. Ik werkte zelf niet mee aan de

⁹ Verklaring dd. 28.04.2009, onderzoeksverslag 2009/050/380 dd. 10/06/2009, stuk 10, van dossier 16 van RSZ.

¹⁰ Verklaring dd. 28.04.2009, dossier 10 van stuk 16 van RSZ.

¹¹ Verklaring dd. 17.07.2009, onderzoeksverslag 2009/104/348 dd. 30.09.2009, stuk 16 van dossier 16 van de RSZ.

¹² Verklaring dd. 16.07.2009, onderzoeksverslag 09/104/348 dd. 30.09.2009, stuk 16 van dossier 16 RSZ.

¹³ Verklaring dd. 27.08.2009, stuk 21 van dossier 16 van RSZ.

¹⁴ Verklaring dd. 10.07.2009, onderzoeksverslag 09/79/271 dd. 29.07.2009, stuk 14 van dossier nr. 16 RSZ.

uitgaven van deze krant; Knack kon ik op de redactie lezen zodat ik hierop geen persoonlijk abonnement nam.”¹⁵

Verklaring van de heer S: directeur Immo bij Roularta Media Group nv.: “Ik heb 2 abonnementen van Roularta die ik gratis thuis krijg aangeleverd. Knack krijg ik wekelijks en het andere, Franstalige Hifi Video Magazine, krijg ik maandelijks aangezien dit een maandelijks uitgave is. (...) Als ik professioneel iets moet zien of lezen kan ik het gewoon opvragen op het archief.”¹⁶

Verklaring door de heer B: “Ik heb altijd 1 gratis abonnement gehad van Roularta. Het betreft hier de Knack. Ik heb hiervoor nooit portkosten moeten betalen. Ik maak gebruik van de mogelijkheid om een gratis 2de abonnement uit overstock te nemen of een 3de abonnement aan verminderd tarief. Dit 2de abonnement is De Zeewacht. Dit is een weekuitgave maar hier heb ik niet de garantie dat ik deze iedere week ontvang. Het gebeurt dat ik deze niet krijg. (...) Sowieso ontvang ik, in het kader van mijn functie, alle tijdschriften van de Roularta Group, hier op mijn bureau in het kader van mijn functie, en soms gebeurt het wel eens dat ik een tijdschrift mee naar huis neem.”¹⁷

Verklaring van de heer L: als verantwoordelijke afwerking bij Roularta Printing nv: “Op mijn privé-adres ontvang ik een gratis abonnement, met name van Knack en een gratis abonnement uit overstock van Trends. Deze abonnementen worden gratis opgestuurd. (...) Knack en Trends ontvang ik tot op heden wekelijks (...) Ik heb toegang tot alle magazines maar er heerst een zeer strikte policy binnen de Roularta Group die stelt dat je deze magazines niet mee mag nemen naar huis (...).”¹⁸

Verklaring van de heer V: onder meer adjunct-hoofdredacteur van Knack, Roularta Media Group nv: “Ik krijg een forfaitaire kostenvergoeding van de werkgever voor een bedrag van ongeveer €550 per maand. (...) Onder meer volgende kosten dienden hiermee gedekt te worden: kosten voor thuiswerk (...), aanschaffen woordenboeken/kranten/tijdschriften/vakliteratuur/referentiewerken, (...). Ik heb een abonnement op Knack, ik denk dat het gratis is maar ik ben niet zeker. Ik kan eigenlijk alle uitgaven van Roularta op kantoor bekijken, dat maakt onderdeel uit van mijn werk.”¹⁹

Verklaring van mevrouw V: hoofdredacteur Focus Knack: “Wij konden kiezen uit een lijst van publicaties van Roularta, gratis of aan verminderd tarief. Ik kreeg één publicatie gratis en twee andere aan verminderd tarief. Het ging niet om magazines waar ik

¹⁵ Verklaring dd. 28.03.2009, onderzoeksverslag 2010/007/273 dd. 30.06.2010, stuk 21 dossier 16 RSZ.

¹⁶ Verklaring dd. 30.04.2009, stuk 10, dossier 16 RSZ.

¹⁷ Verklaring dd. 16.06.2009, onderzoeksverslag 2009/051/380, stuk 11 van dossier 16 van RSZ. De heer Boedt heeft voor verschillende vennootschappen gewerkt. Sedert 01.06.2004 was hij tewerkgesteld bij Roularta Media Group nv.

¹⁸ Verklaring dd. 16.06.2009, onderzoeksverslag 2009/051/380, stuk 11 van dossier 14 van RSZ.

¹⁹ Verklaring dd. 17.07.2009, verslag 2009/104/348 dd. 30.09.2009, stuk 16 van dossier 14 van de RSZ.

beroepshalve mee bezig was, zoals de Knack, aangezien ik die gewoon van de redactie kon meenemen. Het ging om een aantal zusterbladen. Ik weet niet meer juist welke magazines dit waren. De vermindering op het tarief was substantieel maar ik weet niet meer hoeveel. Zowel de gratis magazines als die aan verminderd tarief waren steeds nieuwe uitgaves die ik thuis opgestuurd kreeg? Het ging zeker niet om edities uit overstock.”²⁰

Verklaring van de heer C hoofredacteur Trends: “Ik had een kostenvergoeding op basis van kostennota’s; (...) Het ging om (...) aankopen van documentatie, (...), krantenabbonnementen en boeken magazines die ik raadpleegde in het kader van mijn functie. Ik had een abonnement op De Morgen, De Standaard en de Gazet van Antwerpen; Knack, Trends en alle magazines die Roularta maakte waren op de redactie aanwezig en mochten we gratis meenemen. (...) Wij konden een abonnement van bv. KNACK tegen ¼ of 1/5 van de prijs aankopen. We kregen het abonnement van het blad waar we zelf aan werken gratis. We mochten daarbovenop nog twee magazines uitkiezen die we dan konden aankopen aan bovenvermelde tarieven; De overige abonnementen waren volledig te betalen. We moesten dit via een jaarlijks formulier invullen. We kregen dit van de personeelsdienst toegestuurd. Dit gebruik is in voege sinds een 10-tal jaren.”²¹

Verklaring van de heer P accountmanager bij Roularta Media Group: “Ik heb zelf geen abonnementen van de Roularta Group. Je kon daar op intekenen maar ik heb dit nooit gedaan.”²²

22.

In de mate dat men de abonnementen gebruikt of kan gebruiken voor privé-doeleinden, verliezen zij de hoedanigheid van arbeidsgereedschap en blijven zij in het loonbegrip. In casu, werden de abonnementen doorgaans op het thuisadres geleverd en was privégebruik door de betrokken werknemer en/of familieleden mogelijk.²³

De regularisatie gebeurde met toepassing van art. 19, § 2, 19e van het Koninklijk Besluit van 28 november 1969. Er werd geregulariseerd op basis van 70 % van de gemiddelde kostprijs van de abonnementen. De gevolgde werkwijze wordt door appellant uiteengezet op pagina 76-78 van zijn besluiten. Uit de daar vermelde elementen en verklaringen blijkt dat, behoudens voor wat betreft de abonnementen uit ‘overstock’, de personeelsdirecteur akkoord ging met de wijze van berekening van de regularisatie, zij het dat zij het principe van de regularisatie bleef betwisten.

Geen uitzondering moet gemaakt worden voor de abonnement afkomstig uit de zogeheten ‘overstock’. Uit het onderzoek blijkt dat, op enkele uitzondering na, het immers nieuwe

²⁰ Verklaring dd. 08.04.2009, stuk 21, dossier 14 RSZ.

²¹ Verklaring dd. 23.04.2009, stuk 21 van dossier 16 RSZ.

²² Verklaring dd. 24.04.2009, stuk 10, dossier 16 RSZ.

²³ De heer Schollaert, projectleider bij Roularta Books, verklaart dat hij 1 vast abonnement op Knack heeft en dat dit gratis wordt geleverd op het adres van zijn moeder, stuk 10 van dossier 16 van RSZ.

edities betrof die op de normale verschijningsdatum aan de werknemers werden bezorgd. Wat betreft het aanbod, de beschikbaarheid of de leveringsdatum van het artikel was er aldus geen verschil met de 'gewone' abonnementen. Dat de werkgever het product desgevallend niet meer zou kunnen verkopen wegens beweerde overdruk is in dit kader niet van belang. Het abonnement maakt immers een voordeel voor de betrokken werknemer uit en betreft een in geld waardeerbaar voordeel. Het voordeel kan worden geraamd op basis van de reguliere aankoopprijs.

23.

In fine van hun conclusies verwijzen geïntimeerden opnieuw naar de miskenning van de beginselen van behoorlijk bestuur. Het betreft echter een louter theoretische uiteenzetting, waarbij als enig feitelijk element wordt naar voren geschoven dat door zijn werkwijze appellant een "mistgordijn" gecreëerd heeft en het geïntimeerden onmogelijk zou gemaakt hebben om duidelijkheid te krijgen over de doorgevoerde regularisaties. De door geïntimeerden voorgelegde besluiten en stukken bewijzen dat zij een perfecte kennis hebben van de doorgevoerde regularisaties, waarvan zij de detail opnemen in hun besluiten met vermelding van de betalingsdatum. Deze argumentatie mist dan ook feitelijke grondslag.

24.

Het hoofdberoep is dan ook principieel gegrond. De eerste rechter heeft, in akkoord met partijen, de zaak terug naar de rol verwezen met het oog op het opstellen van precieze afrekening. Overeenkomstig artikel 1068 van het Gerechtelijk Wetboek dient het hof de zaak volledig te evoceren.

De zaak wordt dan ook verwezen naar de bijzondere rol van het hof met het oog op de op te stellen afrekeningen.

De kosten worden voorbehouden.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Voegt de zaken ingeschreven onder algemene rolnummer 2014/AB/439 2014/AB/440
2014/AB/441 2014/AB/442 2014/AB/443 2014/AB/444 2014/AB/445 2014/AB/446
2014/AB/447 2014/AB/448 2014/AB/449 2014/AB/450 2014/AB/451 2014/AB/452
2014/AB/453 2014/AB/454 2014/AB/455 2014/AB/456 2014/AB/457 2014/AB/458
2014/AB/459 2014/AB/460 2014/AB/461 2014/AB/462 samen.

Verklaart de incidentele beroepen ontvankelijk, doch ongegrond.

Verklaart de hogere beroepen principieel ontvankelijk en gegrond. Zegt voor recht dat de abonnements toegekend aan de verschillende werknemers van geïntimeerden onderworpen zijn aan een bijdrage in het sociaal statuut van de werknemers.

Evoceert de betwistingen in zoverre de eerste rechter zich nog niet uitsprak over de precieze omvang van de vorderingen.

Verzendt de zaak naar de bijzondere rol van de kamer ten einde partijen toe te laten na te gaan of in functie van het arrest nog een betwisting tussen hen bestaat en daarvan desgevallend de afrekening voor te leggen.

Houdt de kosten aan.

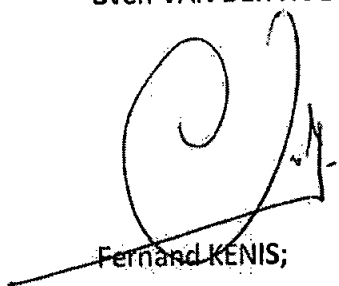

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Fernand KENIS,
Paul DEPRETER,
Jean-Paul BUEKENHOUT,
bediende,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-

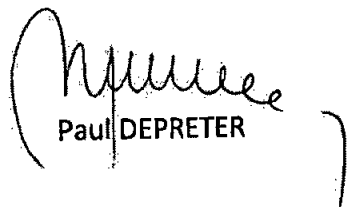
griffier.

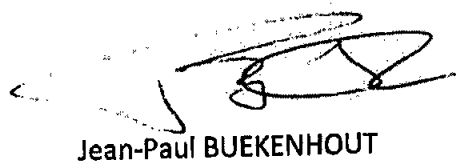
Fernand KENIS;

Sven VAN DER HOEVEN;

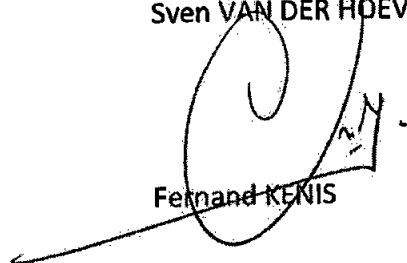
Paul DEPRETER

Jean-Paul BUEKENHOUT

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 30 april 2015 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

